

Sygn. akt V CSK 309/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z wniosku A. L.
przy uczestnictwie S. K., D. K., Z. K. , P. L., J. L., S. L. i K. M.
o dział spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie
od postanowienia Sądu Okręgowego w Świdnicy
z dnia 8 maja 2014 r., sygn. akt II Ca 244/14,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2) uznaje, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania kasacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w Świdnicy oddalił apelację wnioskodawczynie od postanowienia Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 24 października 2013 r. w sprawie o dział spadku, uznając po rozpoznaniu zarzutów apelacji, że Sąd pierwszej instancji prawidłowo dokonał ustaleń faktycznych na podstawie przeprowadzonego poprawnie postępowania dowodowego oraz przyjął trafną podstawę prawną rozstrzygnięcia.

W skardze kasacyjnej wnioskodawczynie zarzuciła naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 379 pkt 5, art. 386 § 2, art. 378 § 1, art. 382, art. 391 § 1, art. 13, § 2 w związku z art. 510 § 2 k.p.c., co miało doprowadzić do usankcjonowania nieważnego postępowania pierwszo - instancyjnego, a także art. 379 pkt 5 oraz art. 13 § 2 w związku z art. 510 § 2 k.p.c., a także art. 385, art. 382, art. 378 § 1, art. 391 § 1 i art. 13 § 2 w związku z art. 682 k.p.c. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w zaskarżonej części (pkt I) oraz postanowienia Sądu Rejonowego w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Odrębnie trzy odpowiedzi na skargę kasacyjną złożyli uczestnicy postępowania, wnosząc o nieprzyjmowanie skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie z zasądzeniem kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na nie spełnienie przesłanek określonych w art. 398 § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wnioskodawczynie powołała się na nieważność postępowania przed sądem pierwszej instancji i sądem odwoławczym (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.) oraz na oczywiste uzasadnienie skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Żadna z tych przesłanek nie została jednak wykazana. Niewątpliwie twierdzenie o nieważności postępowania w odniesieniu do postępowania przed Sądem pierwszej instancji pozostaje bezskuteczne, gdyż w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym nie podlega kontroli postępowanie pierwszo - instancyjne. W odniesieniu natomiast do braku prawidłowego zawiadomienia o rozprawie apelacyjnej osoby zainteresowanej w sprawie, to po dokonaniu analizy akt postępowania nie można dojść do

wniosku, aby skutkowało to nieważnością postępowania w jakiegokolwiek postaci, a zwłaszcza do pozbawienia któregokolwiek z uczestników możliwości obrony jego praw. Zasadniczy zarzut w kwestii braku doręczania uczestnikowi P.L. zawiadomień sądowych na właściwy adres została wyjaśniona w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Nie jest również zasadne twierdzenie uczestniczki o oczywistej zasadności skargi. Jest dość oczywiste, ale to, że sposób przeprowadzenia działu spadku uzależniony jest od oceny sądu na gruncie konkretnej sprawy. Musiałyby więc nastąpić w toku postępowania wskazane, ewidentne i rażące uchybienia Sądu drugiej instancji, który musiałby w zasadniczy sposób przekroczyć granice swobody przyznanej mu przez ustawodawcę, żeby móc mówić o oczywistej zasadności skargi, a więc takiej, która bez potrzeby prowadzenia analiz prawnych, na pierwszy rzut oka pokazuje wadliwość rozstrzygnięcia. Tymczasem wnioskodawczyni uzasadnia oczywistość skargi tym, że w postępowaniu sądowym określiła granice możliwej dla siebie spłaty na rzecz pozostałych uczestników. Oddalenie zatem wniesionej przez nią apelacji było niesłuszne, gdyż jak twierdzi nie ma ona środków na spłatę zasądzonych kwot, wynikających z opinii biegłego. Jednakże taka argumentacja nie może przekonywać o oczywistej zasadności skargi. Ocena ekonomicznych uwarunkowań i konsekwencji sposobu dokonania działu spadku, pozostaje w gestii sądu rozpoznającego sprawę i nie przekracza jego uprawnień w odniesieniu do rozstrzygnięcia sprawy. Z pewnością nie można powiedzieć o zaskarżonym orzeczeniu, które nie jest po myśli wnioskodawczyni, że jest oczywiście nietrafne pod względem prawnym na tle ustalonego stanu faktycznego.

Mając to na względzie na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. należało orzec jak w postanowieniu, rozstrzygając o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 520 § 1 w związku z art. 398²¹ k.p.c.